

ת"פ 10534/10/21 - מדינת ישראל תביעות נגב נגד מיכאל אשור

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 10534-10-21 מדינת ישראל נ' אשור
תיק חיצוני: 288038/2019

בפני **כבוד השופטת אחינעם צוריאל**
מאשימה **מדינת ישראל ע"י תביעות נגב**
נגד
נאשם **מיכאל אשור ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר**

החלטה

1. לפניי בקשה מטעם המתלוננים, עדי תביעה 1 ו-2 בכתב האישום המתוקן, לקבלת פרוטוקול הדיון מיום 5.3.23, בו נכחו המתלוננים. הבקשה במהותה היא בקשה לעיון בתיק בית המשפט בהתאם לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "התקנות").

רקע

2. ביום 5.10.21 הוגש נגד הנאשם כתב אישום בתיק שבכותרת, המייחס לו עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין. ביום 16.4.19 הוגש נגד הנאשם כתב אישום בת"פ 35777-04-19 המייחס לו עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. נוכח זהות המתלוננים בשני התיקים, ביום 4.7.22 אוחד הדיון והוגש כתב אישום מאוחד.

3. ביום 1.12.22, ימים ספורים לפני המועד שהיה קבוע לשמיעת העדים, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, ועניינו יועבר לטיפול היחידה להסדרים מותנים. ביום 5.3.23 התקיים דיון תזכורת, אליו התייצבו המתלוננים.

4. המבקשים, שהינם נפגעי העבירה בתיק זה, הגישו בקשה לבית המשפט ביום 12.3.23 ובהן עתרו לקבלת פרוטוקול הדיון מיום 5.3.23, בו נכחו. לדבריהם, הדבר נחוץ מאחר וישנה תביעה אזרחית בה הם נתבעים בגין רעש ע"י הנאשם.

5. המאשימה הותירה את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט, על אף שנמסר כי המתלונן לא מסר בבקשתו כל נימוק משמעותי לדרישת הפרוטוקול. הסגור התנגד לבקשת המבקשים תוך שטען כי למתלוננים אין זכות לקבל

פרוטוקולים, להבדיל מהזכויות האחרות שהעניק להם המחוקק באופן מפורש בחוק זכויות נפגעי עבירה. עוד נטען כי לא הוצגה הנמקה ביחס לתכלית הבקשה, למעט קיומו של הליך אזרחי מקביל בין הצדדים. כמו כן, לטענת ההגנה, המבקשים הינם למעשה עדי תביעה בתיק זה, וייתכן שבית המשפט עוד יידרש בעתיד לקבוע ממצאים בתיק, על כן מסירת הפרוטוקול עלולה לשמש בסיס פורה לשיבוש ההליך.

דין והכרעה

6. נקודת המוצא לבחינת הבקשה הינה כי זכותו של כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט. זכות העיון נגזרת מעיקרון פומביות הדיון הקבוע בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה^{התשמ"ד-1984}, ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. זו אף מגמתו של סעיף 4 לתקנות, הקובע כך:

- (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.
- (ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט...
- (ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לעניינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה...
- (ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת.

7. כפי שנקבע בסעיף 4 לתקנות, בחינת בקשות לעיון נעשית במסלול תלת-שלבי. בשלב הראשון, יש לבחון אם קיים איסור בדין לעיון בחומר המבוקש. בשלב השני, בהנחה שאין איסור בדין, ייבחן אם העיון מוצדק, כאשר לאור עקרון פומביות הדיון נקודת המוצא היא שכלל יש לאפשר את העיון, והנטל למניעתו מוטל על המתנגדים לכך. בשלב השלישי, בהנחה שיש הצדקה לעיון, יש לבחון כיצד ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית ככל האפשר בזכויות המתנגדים לעיון, ובשים לב לסבירות הקצאת המשאבים של בית המשפט. (ראו: רע"א 943/15 אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.06.2015)). כך נקבע בבג"ץ 9474/00 אליעזר גל נ' ראש-עיריית חיפה, עמרם מצנע (2004):

"בהיעדר הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, יש לאפשר את העיון, שכן "מעקרון פומביות הדיון וחופש המידע נובע שבהיעדר טעם מיוחד המונע זאת רשאי כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט"

על פי ההלכה הפסוקה, רשאי כל אדם לעתור לעיון בתיק בית המשפט וזיקה או עניין אישי אינם תנאי מוקדם לזכות העיון.

8. הכלל, אם כן, הינו המצאת המסמכים, ועל המתנגד לעיון בהם, הנטל לשכנע את בית המשפט בקיומו של טעם ממשי, המצדיק את שלילת העיון ואף לספק הסבר קונקרטי ומפורט באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של המסמכים המבוקשים (עמ' 3195/18 **אורן יצחקיאן נ' המועצה המקומית שהם - רשות הרישוי לעסקים** (10.6.19)).

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. איני סבורה כי התנגדות ההגנה כוללת נימוק המצביע על אינטרס לגיטימי וכבד המשקל שבגינו מוצדק לשלול את זכות העיון.

10. באשר לטענת ההגנה לפיה, לא הוצגה הנמקה ביחס לתכלית הבקשה, למעט קיומו של הליך אזרחי מקביל בין הצדדים, כבר נפסק כי טענה שלפיה העיון דרוש למבקש לצורך התדיינות משפטית עם צד להליך, די בה, בדרך-כלל, כדי לעמוד בדרישה המינימאלית להנמקה, ומבקש העיון אינו נדרש ככלל להסביר כיצד העיון יועיל לו להתדיינות המשפטית "האחרת" (ראו למשל: בג"ץ 10003/08 **מ. לסר בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר**, (5.4.2012)).

11. באשר לטענת ההגנה לפיה, המבקשים הינם עדי תביעה, ומסירת הפרוטוקול עלולה להביא לשיבוש ההליך, סעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן: "**עד שטרם העיד - פרט לנאשם - לא יחא נוכח בגביית עדותו של עד אחר...**". הרציונל העומד מאחורי הדברים הינו למנוע אפשרות לזיהום עדויות. עם זאת, המבקשים סייגו את בקשתם לקבל רק את פרוטוקול הדיון מיום 5.3.23, בו התקיים דיון תזכורת בנוגע להפניית הנאשם לשירות המבחן במסגרת הליך ההסדר המותנה. בדיון זה לא נשמעו עדים, במעמד הדיון הצדדים ביקשו לדחותו, ואף הנאשם עצמו לא נכח, ומשכך לא ראיתי במסירת הפרוטוקול בסיס לחשש מפני שיבוש ההליך.

12. אוסיף ואציין כי בפרוטוקול הדיון המבוקש אין פגיעה בפרטיותו של הנאשם ואין במסירתו באמצעות מזכירות בית המשפט, משום הקצאת משאבים לא סבירה. בנוסף לכך, יש לזכור כי בענייננו המבקשים הינם נפגעי העבירה, אשר להם זכויות רבות יותר מאשר לאדם אחר בכל הנוגע לעיון בתיק.

13. סוף דבר - לא מצאתי סיבה של ממש שלא להיעתר לבקשת המבקשים, ומשכך הריני מורה למזכירות למסור לעיון המבקשים את הפרוטוקול המבוקש.

14. בשולי הדברים אעיר כי המתלון הגיש מספר בקשות שונות לבית המשפט, ובהם הודיע על התנגדותו לסיום ההליך בהסדר מותנה. בית המשפט שב ומבהיר, כי המתלון אינו צד להליך הפלילי המתנהל כנגד הנאשם, ועליו לפנות למאשימה למימוש זכויותיו על פי חוק.

המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים ולמבקשים.

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ג, 30 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.